

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 23. De depositione, & degradatione,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

tale exercitium enim non sufficit sola reconciliatio cum Deo, sed requiritur specialis absolutio à suspensione ipsa, nisi fuerit ea conditionalis, conditioque fuerit expleta.

CAPVT XXIII.

De depositione & degradatione.

SUMMARIUM.

- 50 Differentia inter suspensionem & depositionem ac degradationem, & harum duarum differentia inter se.
 51 Quando depositio sit censenda verbalis, & quando actualis.
 52 Verbalis degradatio qualiter sit faciendâ secundum Concilium Tridentinum.
 53 Quomodo sint inter se affecta, & differant degradatio verbalis & actualis.
 54 Actualis priuat privilegio Clericali; non autem verbalis.
 55 Verbalis rursus degradatus potest restitui ab Episcopo: & degradatus actualiter potest à solo Papa.
 56 Acta apud alios auctore, pro foro externo videnda.

50. **D**EPOSITIO & degradatio non ponuntur in numero censurarum, quoniam hæ sunt pœnæ medicinales, & illæ sunt tantum vindictiue. Eadem autem, vt attingit Syluester verbo *Degradatio, in principio*, priuat quidem iisdem rebus quibus suspensio, sed aliter: nimirum absque spe restitutionis in pristinum statum ysumque eorumdem bonorũ, iuxta Cap. Si quis Episcopus damnatus, & cap. Tengualdũ, 11. quaest. tertia; & cap. Veritatis, De dolo & contumacia, in fine: quæ spes non tollitur per suspensionem. Huic differentia alia accedit, quam late tractat Suarez *tomo 3. disput. 30. sect. 1.* quod suspensio à beneficio, priuet tantum fructibus beneficij, & depositio à beneficio, priuet eodem; & cum suspensio à iurisdictione, priuet tantum illius usu, depositio à iurisdictione, priuet illius possessione, & quasi dominio. Depositio autem ab ordine non potest ordine priuare, quia is amitti non potest, vt nec character illius deleri.

An autem priuet beneficio habito, idem ibidem disputat num. 13. & aliquot sequentibus: explicatque distinctionem; in quibus impositam à iure nõ priuare, quia æquiparatur irregularitati, quæ talem priuationem nõ inducit. Item, quia nulla lege habetur declaratum, depositionem ab officio includere depositionem à beneficio: neque pœna amplianda est ultra vim verborum legis. Imposita vero ab homine posse probabiliter censi priuare: quia qui dignus est perpetuo priuari officio, propter quod dicitur beneficium, dignus est etiam priuari beneficio ipso. Qualis priuatio merito fit à iudice, quando homo ratione delicti, se in eo statu constituit, vt talis pœna sit ratione consentanea, tanquam delicto proportionata. Porro beneficium habendum etiam depositio à iure imposita impedit: sicut irregularitas, propter impedimentum quod adfert exequendi officium eidem beneficio annexi.

Cum autem duplex distinguatur degradatio in cap. 2. De pœnis in 6. vna verbalis, & altera actualis: illam peculiariter significari nomine depositionis, confirmari, potest ex verbis cap. Ad audientiam, De crimine falsi, cum dicitur: verbalis degradatio seu depositio; illa enim particula distinctiua suuindicat inter degradationem verbalem & depositionem esse differentiam tantum nominis, non autem rei.

51. Aduerte tamen depositionem duplicem esse: vnã in qua tanquam absoluta sistitur, qualis censetur omnis ea que imponitur à iure: vt in cap. 2. distin. 50. & in cap. 1. §. finali, De homicidio in 6. Alteram, quæ via est ad degradationem, & exercenda ab Episcopo, tanquam degradationi præmittenda (vnde nunquam imponitur à iure: nec incurritur ipso facto) istamque esse, quæ degradatio verbalis appellatur. Tunc autem ea contingit eum depositionis sententia ab Episcopo proprio, vel ab alieno de ipsius commissione ferretur in aliquem sine ea solemnitate, qua degradatio auferuntur insignia sui ordinis. Actualis vero, siue solemnitas (quemad. vocatur, eum in eod. cap. 2. tum in Concil. Trident. sess. 13. cap. 4. De reform.) cum ab eo qui degradatur,

imitatione exauthoratiois armatæ militiæ, vestimenta, & singula insignia ordinum auferuntur, incipiendo ab eo quod vltimo traditum fuerat in ordinatione, ascendendo gradatim vsque ad primum quod datur in collatione primæ tonsuræ abradendoque ac tendendo ipsius caput, ne tonsuræ seu Clericatus vestigium in eo remaneat, iuxta textum expressum in eod. cap. 2. vbi plenus de hac re agitur, proposita etiam formula verborum, quæ potest vsurpari in tali exauthoratioe. In quibus, cum vix quidquam faciat ad Confessarij institutionem, nihil est quod immoremur: vt nec in eo quod ibidem habetur de verbali degradatione; si ea sit Clerici constituti in maioribus ordinibus, debere à proprio Episcopo fieri, assistente certo à canonicis definitio numero Episcoporum: sex nimirum, sit degradandus sit Sacerdos: vel trium, si Diaconus, ex ca. Felix, & sequenti 15. quest. 7. (Idem quod de Diacono esse dicendum de Subdiacono, docet glossa ad memoratum cap. 2. verbo Canonibus) vel demum duodecim, si degradandus sit Episcopus, ex eodem cap. Felix. Sin autem degradatio sit Clerici constituti tantum in minoribus ordinibus, satis esse proprii Episcopi sententiam absque aliorum Episcoporum præsentia, vt in memorato cap. 2. §. 1. expressum est; etsi vt glossa admonet ibidem ad verbum *Præsentia*, Capituli proprii præsentia requiratur.

Verum non est silentio prætereundum, his à Concil. Trident. sess. 13. cap. 4. De reform. derogatum esse per illud quod statuit, licere Episcopo per se, seu Vicarium suum in spiritualibus generalem, contra Clericum in sacris etiam Presbyteratus ordinibus constitutum, ad illius condemnationem, nec non verbalem depositionem: & per se ipsum etiam ad actualem & solemnem degradationem ab ipsius ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis, in casibus in quibus aliorum Episcoporum præsentia in numero à canonicis definito requiritur, etiam absque illis procedere: adhibitis tamen, & in hoc sibi assistentibus totidem Abbatibus, vsque in ciuitate aut Diocesi reperiri, & commode interesse possint: alioquin aliis personis, in Ecclesiastica dignitate constitutis, quæ ætate graues, ac iuris scientia commendabiles existant. Hęc Concilium. De eo quod tales debeant assistere tanquam assistentes ad ferendam sententiam; ita ut suffragia petenda sint à singulis, nec Clericus condemnari possit nisi maior pars consentiat; videri potest Suarez *disput. 30. sect. 1. numero 20.*

53. **S**IC AUTEM inter se affectæ sunt duæ illæ species degradationis; vt actualis degradatio sit quædam executio verbalis degradationis, quemadmodum habet Angelus & Syluester verbo *Degradatio, ille in principio, & hic numer. 1. §. b. finem.* Differunt vero primò, quod actualis (vt habet quoque Syluester ibidem, & patet ex Pontificali Romano, fol. 203. col. 4.) non requirat numerum Episcoporum, sicut verbalis: quando quidem, vt prædictum est, ea requirit assistentiam Episcoporum, vel aliorum qui vices ipsorum subeant, tanquam iudicum à quibus cognita causa, decerni debet talis pœna quæ in degradatione actuali supponitur, iam decreta per degradationem verbalem: cuius, tanquam sententiæ iam latæ, executio est.

54. Secundo differunt (quemadmodum idem Syluester in sequenti numer. 8. etiam annotat & ante cum Angelus verbo *Degradatio numer. 1. & 2.* quod actualis degradatio priuet privilegio tam fori, quam canonis: ita ut ex quo aliquis est actualiter degradatus, Iudex secularis possit illum iudicare. Etsi, vt addunt idem auctores, tutius sit per Iudicem Ecclesiasticum, curiæ seculari degradatum (cum puniendus est) tradi sub ea forma quæ habetur in Pontificali Romano, fol. 209. col. 3. Vide Syluester *num. 4. & 5.* Nec item in excommunicationem incurrat qui illum percussit: Neutro autem privilegio degradatio verbalis priuat, vt Angelus & Syluester ex Panor. ad ca. Abolendâ, De hæreticis, admonet, nisi post hanc sequatur incorrigibilitas; quo etiã casu perdit omne privilegium Clericale, secundum vnum intellectum Capit. Cum non ab homine, De iudiciis; quam communem sententiam esse notat Couar. *cap. 32. prædicarum quæstionum, nu. 2.* etsi illa non admittat quoad constitutos in maioribus ordinibus. Immo illa absolute reiciat Suarez *tomo 3. disput.*

5. disput. 30. sect. 2. num. 7. & 8. ubi videndus est, vt & Co-uar. in toto illo 32. capite. Quorum singularis eruditio, & diligentia in expendendis difficultatibus multum valet reprimendam licentiam, quam sibi sumunt aliqui Clericos non degradatos actualiter supplicio affiendi, pretextu incorrigibilitatis ipsorum. Neque est, quod se tueantur citato Cap. Cum non ab homine. Nam ipsum facere pro memorata communi sententia, Suarez in cit. num. 7. bene probat ex eo, quod ibidem statuatur depositum incorrigibilem excommunicari debere, atque anathemate feriri antequam brachio seculari puniendus tradatur.

55. Tertio, differunt, sicut adhuc notat Sylu. in verbo Casus, num. 2. casu 6. quod restitutio illius qui verbaliter solummodo degradatus est, fieri possit per Episcopum, quod etiam patet ex Pontificali Romano, fol. 205. col. 1. Vbi habetur, quod si Episcopus deponens, euidenter agnouerit in postere emendationem vitæ, & morum depositi, vel forte sententiam tuam iniustam fuisse, possit ei de iure misericorditer restituere graduum, & ordinum executionem. Restitutio vero illius qui est degradatus actualiter fieri tantum potest in Summo Pontifice, quod iam non est in usu, cum mors soleat eam statim sequi.

56. Porro, quæ crimina digna sint degradatione, & ob quæ debeat degradatus tradi brachio seculari, videri potest apud eundem Sylu. in verbo Degradatio, quæst. 2. Superest addendum pro præxi nobis proposita, illud quod Suarez habet in eadem sect. 2. nu. 2. degradationem per se ac primario quid est esse priuationem ordinum Ecclesiasticorum, & tantummodo consequenter esse aliorum officiorum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, sed ita nihilominus, vt non priuet caractere Clericali, & consequenter, nec obstat quin actus ordinis à degradato facti, validi sint, quantumcumq; ipse peccet illos exercendo. Quæ communis Theologorum sententia est, vt idem author notat. Addens, quod non est silentio prætereundum, eidem degradationi conuenire vt non priuet oneribus illis, quæ ex ordinatione Ecclesiæ sequuntur characterem ordinis, præsertim sacri, vt sunt obligatio seruandi castitatis cum inhabilitate ad matrimonium contrahendum, & obligatio ad horas canonicas recitandas. Nec enim huius generis pœnæ instituantur ad tollenda onera, sed ad imponenda graua mina, honoresque tollendos.

CAPVT XXIV.

De casibus, in quibus suspensio specialiter incurritur.

SUMMARIUM.

- 57. Auctores à quibus tales casus referuntur, & tractantur.
- 58. Suspensiones à iure impositæ Episcopis, & superioribus Prælatibus, ac primo, ratione promotionis ad Prælaturam.
- 59. Deinde ratione collationis ordinum.
- 60. Exercens Pontificalia in aliena Diocesi.
- 61. Ordinans indignum, aut inuitum.
- 62. Suspensiones quæ ab ipsidem Prælatibus incurruntur ratione collationis, aut simoniacæ receptionis beneficij, vel confirmationis electi ad beneficium.
- 63. Quæ ob malam usurpationem, aut alienationem bonorum temporalium Ecclesiæ.
- 64. Quæ ob defectum commissum ratione Concilij Provincialis, aut visitationis.
- 65. Quæ ob alia delicta.
- 66. Suspensio Capitali, Conuentus, aut Collegij ob usurpationem bonorum à defuncto Prælato relictorum.
- 67. Suspensiones impositæ Iudicibus Ecclesiasticis ob abusum sui officij.
- 68. Impositæ Religiosis.
- 69. Impositæ ratione ordinis ex parte ordinantis.
- 70. Impositæ ratione ordinis ex parte temporis, vt quia ante legitimum ætatem, &c.
- 71. Impositæ ratione ordinis ex parte ordinationis.
- 72. Suspensio ob ordinationem absque beneficio, aut patrimonio sufficienti ad sustentationem.

- 73. Suspensiones quæ à Clericis incurruntur ob abusum suorum officiorum.
- 74. Suspensiones impositæ ob quædam alia Clericorum peccata, & spectatim quid videatur in hac re tenendum de Clericis duellantibus.
- 75. Suspensio Clericis imposita à iure ob concubinatum, aut fornicationem notoriam.
- 76. Responsi ad dubium, an Sodomita, & Simoniacus sic suspendantur, vt exercentes actum ordinis suam irregulares.

SPECIALIS consideratio suspensionis versatur in explanatione casuum, in quibus à iure incurritur. Cum autem hi varii sint, quos referunt D. Anton. 3. par. tit. 27. cap. 2. 3. & 4. Angelus in verbo Suspensioni per totum Sylu. eodem verb. num. 6. Nauar. in Enchir. cap. 27. à num. 154. ad 159. Felicianus in tractatu De suspensione, cap. 14. & alij recentiores, vt Alphonsus à Vivaldo in 2. par. Candelabri aurei, tractatu De suspensione, num. 19. & pluribus sequentibus. Georgius Sayrus in thesauro casuum conscientia. lib. 4. cap. 12. & tribus sequentibus. Henriquez in 1. par. suæ summæ, lib. 13. à cap. 36. ad 40. & qui loco fere omniam esse potest, Suarez tomo 5. in 3. partem D. Thomæ, disput. 31. Referunt autem eos nonnulli in magno numero, vt à Vivaldo octoginta duos: sed contenti erimus certa distinguere capita, ad quæ illi possunt reuocari, propositis in exemplum vltioribus. Quia igitur suspensioni à iure subici possunt, tum Episcopi & Prælati superiores, tum etiã ceteri Clerici cismarini, de vtrisque dicendum est, ac prius de illis, vt dignioribus.

Suspensiones quas Episcopi, & Prælati superiores incurrun.

SECTIO I.

ILLI igitur suspensionem incurrere possunt. Primo, ratione promotionis ad Prælaturam, vt ex decreto Concil. Trident. sess. 23. cap. 2. De reformat. electus in Episcopum differens suam consecrationem ultra tres menses, suspenditur à perceptione fructuum sui beneficij, ita ut ad horumceptorum restitutionem teneatur: & ultra tres alios menses adhuc differens, ipso iure priuatur dignitate Episcopali, etiam si esset S. R. E. Cardinalis.

58. SECUNDO, ratio collationis ordinum, vt ordinans Clericos alienæ Diocesis sine licentia Episcopi proprii ipsorum siue scienter, siue affectata ignorantia, vel quocumque alio figmento quæsito, suspenditur per annum à collatione ordinum, per cap. Eos qui, De temporibus ordinationum in 6. & Concil. Trid. sess. 23. De reform. cap. 8. Vbi additur, ordinatum tandiu suspensum esse à susceptorum ordinum executione, quandiu proprii ordinario videbitur expedire. Quamquam, iuxta sequens cap. 9. excipi debet familiares Episcopi ordinatis, qui ante ordinationem per triennium cum eo commoratus est.

59. Duo notanda concurrunt circa hanc suspensionem. Vnum est bonafide agentem ad ea excusari (etiam si peccet negligenter gerens se in inquirendo quid possit in eo vel non possit) dummodò ignorantiam non affectauerit: quia tunc quidquid fingat, in mala fide esse censetur, neque excusari poterit. Alterum est, quod gloria ad memoratum C. Eos qui, verbo Ordinum, docet istiusmodi suspensionem esse à collatione omnium ordinum, etiam si mala collatio circa vnum tantum contigerit, sicut in Cap. Vel non est compos. De temporibus ordinum in 6. glossa ad verbum Suspendentes. ob malam collationem Diaconatus, decernitur suspensio à collatione omnium ordinum. Neg dici potest talem pœnam excedere culpam: quia licet excedat extensione quadam, seruatur tamen proportio, qua delinquens punitur secundum suum demeritum.

Deinde Episcopus titularis in quocumque loco, etiam si nullius Diocesis, aut exempto, aut quouis Monasterio, si subditum alterius etiam pretextu continuæ familiaritatis, aut commensalitatatis suæ, absque proprii Prælati expresso consensu, aut licentia dimissorij, ad aliquos sacros, aut minores ordines, vel primam tonsuram promouerit: seu ordinauerit, suspensus est ipso iure per annum ab exercitio Pontificalium; & taliter ordinatus, suspensus est ab exercitio susceptorum